Discovery se dá velmi dobře dělat taky online!

Setkání Discovery dělíme na pomyslné třetiny. První třetina zvaná pohled zpět byla v předchozím videu. Šlo tam o vzájemnou péči, o tak zvanou oslavu Ježíše a třetím velmi důležitým krokem, který bychom nikdy neměli vynechat, byl návrat k příběhu, který jsme četli při předchozím setkání a hlavně k jeho aplikacím a k otázce, komu jsme ho sdíleli…

POHLED NAHORU

Druhé třetině říkáme pohled nahoru. Tady přichází na řadu další hodně důležitý krok, a to POSÍLENÍ VIZE, u kterého taky říkáme „nikdy nevynechej!“ Bez jasné vize se totiž vytratí šťáva těch našich Discovery. Mohou se stát jen prázdnou rutinou. Třeba jen jednou větou, ale při každém setkání skupině připomínej, co je cílem Discovery: *„Na Discovery společně poznáváme živého Ježíše, zkoumáme Bibli a moc si přejeme, aby vznikaly další podobné neformální komunity. Discovery je natolik jednoduché, že ho může začít kdokoli z nás se svými dalšími kamarády.“*

Možná se budeš divit, ale něco takového bez ostychu říkáme i nevěřícím přátelům, kteří přijdou; pro ně to není žádné překvapení. Někdy to uvedeme příběhem z vlastního života, nebo ze života někoho jiného: *„Takové Discovery − a hlavně osobní setkání s Ježíšem − mi v životě osobně hrozně moc pomohlo. Má doslova transformační vliv na životy spousty dalších lidí, na jejich vztahy a tak. Proto to chceme dopřát i mnoha dalším…“*

V pohledu nahoru je pak prostor na BIBLICKÝ PŘÍBĚH. Pro studium s nevěřícími lidmi velmi doporučujeme všem dát do rukou stejný překlad. Jinak se totiž zbytečně odbočuje; třeba až k otázkám, jestli je ta Bible věrohodná, když se v jednotlivých překladech liší různé nuance.

Údaj *„Jan 2,13“* bude pro naše přátele nesrozumitelný. Proto říkám: *„Stránka 1126*. V naší knihovně zvané Bible je to spis, který napsal Jan, velká dvojka je druhá

kapitola a v textu pod tím je malá třináctka − třináctý odstaveček.“
Když si to všichni spolehlivě našli, jeden z nás zvolený úsek pomaloučku nahlas přečte, zatímco ostatní jej sledují očima v textu. Mimochodem, tohle hlasité čtení rád svěřuji někomu z nevěřících.
Pomalost čtení se tady ukazuje jako velmi, velmi důležitá! Naši přátelé totiž vidí tento text úplně poprvé! Když někdo začne číst moc rychle, s laskavým úsměvem ho přeruším: *„Promiň, Petro, je to docela náročný text, který někteří z nás vidíme poprvé. Čti to, prosím, hodně pomalu − abychom stíhali vnímat...“*

Po prvním přečtení všechny poprosím, aby text zavřeli, a někdo jiný znovu nahlas a pomalu čte stejnou pasáž. Ostatní jen naslouchají a snaží se obsah si zapamatovat. Nikdo se nedívá do textu.
Přichází část, u které občas bývá docela legrace. Už se nedívá ani ten, kdo četl před tím: *„Zkusme si teď zpaměti rekonstruovat, co jsme si z toho zapamatovali. Čím ten příběh začíná? Prima... A co je tam dál? Zapomněli jsme ještě na něco? Moc díky! Teď se pojďme podívat, jestli jsme to řekli opravdu všechno...“* Uchopím Bibli a prstem si shora dolů přejíždím přečtený úsek.

Když jsme případné chybějící detaily doplnili nebo korigovali podle textu, přichází čas na klíčové otázky: *„Co nám tento text říká o Ježíši (nebo Bohu)?“* Když odpovědí ubývá, přidám druhou otázku: *„Co nám tento text říká o lidech?“* V první řadě se zajímáme o postavy v textu. Ale přirozeně přecházíme i k obecnějšímu zamyšlení. Občas se stane, že někdo řekne úplnou hloupost. Co s tím? I tak poděkuji a jsem upřímně rád, že se zapojil! Zadívám se do své Bible a řeknu: *„To je zajímavá myšlenka, kde to vidíš v našem textu?“* Někdy můj Jirka řekne: *„Já si to tak myslím.“* *„Aha, díky. Tak se pojďme zase vrátit k naší pasáži.“* (Přehled celé řady obvyklých

situací při provázení Discovery si nechávám na některé z dalších videí.)

Tohle byl pohled nahoru. POHLED DOPŘEDU, tedy TŘETÍ TŘETINA, Tě čeká v dalším videu.

Díky, Pane Ježíši, že Tvoje slovo máme k dispozici ve srozumitelném jazyce...